

бва да знае месоядецътъ: каквото и да напише, като поетъ или писател, или каквото предприеме, като общественикъ или държавникъ, всичко ще биде нѣщо обикновено. Той не може да даде на свѣта нѣщо гениално, нѣщо безсмѣртно. Всички велики хора, имената на които сѫ написани на небето, сѫ се хранили само съ плодове. Въ нектара на плодовете се крие великото, красивото и възвишено. Като говоря за плодната храна, азъ нѣмамъ предъ видъ начина по който съвременниятъ хора се хранятъ. Да опечете една ябълка, това още не е плодна храна. Начинътъ, по който я печете, не е толкова препоръчителенъ, защото хранителните й сокове излетяватъ. Преди всичко, вие не знаете, какъ сѫ живѣли, какъ сѫ се хранили великиятъ хора. За Канта, напримѣръ, се казва, че въ действията, въ проявите си той е билъ точенъ, като часовникъ: всѣки денъ излизалъ и се връщалъ по едно и сѫщо време. Обаче, какъ се е хранилъ, не се знае. Едно е вѣрно: всички поети, писатели, учени, които сѫ създали нѣщо велико, сѫ били хора на Божествената Любовь. Физическа храна тѣ сѫ възприемали малко, понеже сѫ владали единъ особенъ законъ, споредъ който сѫ приемали храна, чрезъ поритъ си, направо отъ въздуха. Като не владѣятъ този законъ, да се хранятъ чрезъ поритъ си, съвременниятъ хора употребяватъ много храна, вследствие на което и много се трудятъ и работятъ. Много отъ страданията и мѫжнотиите на хората днесъ се дължатъ все на липса на ядене. Всички работятъ, трудятъ се и се мѫчатъ все за яденето. Ето защо, ония хора, които искатъ да напредватъ и да се развиватъ правилно, трѣбва сериозно да се заематъ съ изучаване на разумния животъ.

Съвременната наука върви по единъ правиленъ путь, но много бавно. Двама учени американци се заети да претеглятъ земята, защото, споредъ тѣхъ, въ първоначалното число, което било дадено за земята, имало малка погрешка. Споредъ изчисленията на ученитъ, земята тежи шестъ хиляди трилиона тона, или шестъ квадралиона килограма. Представете си, че земята трѣбва да се пренесе отъ едно място на друго. За колко време ще се пренесе? Отъ изчисленията, които сѫ направени, намѣreno е, че тя може да се пренесе следъ четири хиляди милиони години. При това, ако за пренасянето на материалитъ, отъ които е направена земята, се впрегнатъ всички тренове по свѣта, и всѣки тренъ да е съставенъ отъ сто вагона, които да работятъ непрекъжнато цѣли сто години, едва ли щѣше да се пренесе земята отъ едно